

පොදු වැටෙන්නට ගත්තේ ය. අතු පතර වැසි දිය රැදුණේ ඉන් කෙටීමට උයන්පල්ලා වැසෙමි කළ යුතු නොවී ය. උයන්පල්ලා වැසෙවී ගස හා කතා කළේ ය.

"මට සිතලයි.....මාව තෙමන්න එපා..." නේ මිමිණුවිය. වැසෙවී ගසේ අතු හමා එන සුළඟ වළක්වන්නට සිය අතු පතර එනා මෙනා සෙලවෙමි උයන්පල්ලාගේ වදන් ඇසුනාක් මෙනි. උයන්පල්ලා ඇද සිටි කාකි පැහැති කමිසය හිස දක්වා පොරවා ගත්තේ ය. ඇද හැලෙන වැසි පොදු දිනා මගේ බලාගෙන සිටියේ ය. වැසි පොදු කුමයෙන් සිය උපාරව වැසි කරමින් තිබිණි. උයන්පල්ලාට හදිසියෙම පා හඩක් හා තදින් කුස්ම හෙලන වටහික් ඇසුණේ ය. හටපිට බැලූ ඔහු දුටුවේ වැසෙවී ගසේ කඳට හේන්කු වී හති අරින එල්සිව ය.

ඇතින් අකුණක් පිපිරුවේ ය. එල්සි බිය වී සිටියා ය. ඇඳ ඔහු වෙත ළං වුයේ බියෙන් හා සිතලෙන් ආකුල වු දැසිනි.

"දුටුවා.....දුටුවා ආවේ.....වැස්සෙන් කෙරෙන්න.....මාව හොඳටම තෙමුණා....." ඇස හිසින් කෙරෙන වැසි දිය මිරිකා ලමින් කීවා ය. ඇතේ කොණ්ඩය වැසි දියෙන් පෙණුණු නිසාදෝ ඇස කෙරන් දිස් වූයේ අමුතු ම සුන්දරත්වයකි. "මො මෙතෙක්ට ආවේ වැස්ස වහින්න ඉස්සෙල්ලා.....එක් වහිනකොටත් ගත පාමුල ම මට ඉන්න තිබුණා....." උයන්පල්ලා කීවේ ඇතේ ඇස් මත හරිමිනි.

හාත්පස අදුර වෙළා ගෙන තිබුණි. වැස්ස දු හවිනින පාටක් නැත. වැසි බිංදු වැටීමේ වේගය වැඩි වන බව උයන්පල්ලා දුටුවේ ය.

"දැන් නම් මාව තෙත බරියක් .....වෙලා...." එල්සි ඇතේ දිග සායේ කොණ්ඩා මිරිකා හරිමින් කීවා ය. උයන්පල්ලා ඇ දෙස නොබලා සිටීමට තවදුරටත් උත්සාහ කළේය. දෙපා යටින් මතු වූ සිතලක් කුමයෙන් මුළු සිරුර ම වෙළා ගන්නා මේ ඔහුට දැනුණි. ඇතින් අකුණක් පිපිරුවේ ය. එල්සි බිය වී සිටියා ය. ඇඳ ඔහු වෙත ළං වූයේ බියෙන් හා සිතලෙන් ආකුල වූ

දැසිනි. වැසි දියෙන් තෙමී ගිය ළඳක් ඔහු ඉදිරියේ සිටිනු දැකීමට ද උයන්පල්ලා කැමති වෙමි ය. "අපි.....ලේඩි කොටේට් එක පැත්තට දුටුමු ද....." උයන්පල්ලා ඇතෙන් ඇසීය.

"දැන්.....මුළු ඇතම නෙමිලා ඉවරයි..... දුටුවා වැසික් නැත....." එල්සිගේ ස්වරය වෙවුලී ය. ඔවුන් දෙදෙනා නොඇනුවත්ව මෙන් ම දැනුවත් ව එකිනෙකාට ළං වූහ. ඔහු මුලින් ම උත්සාහ ගත්තේ ඇ සිතලෙන් මුදවා ගැනීමට ය. සිය කාකි පැහැති කමිසය ගැලවූ උයන්පල්ලා ඉන් එල්සිගේ හිස වැසුවේ ය. ඇ උයන්පල්ලාගේ සිරුරට හේන්කු වූවා ය.

වැසි සමය නිමා වී තිබුණි. වැසෙවී ගස පාමුල තෙත් ගරිය පහ වී නොතිස ද ප්‍රේමවන්තයන් යුවලක් එහි මුලක් ළඟ වාඩි වී සිටියහ. වැස්ස පැවතුණ දිනවල හමුවීමට නොහැකි වූ නිසාදෝ ඔවුන්ට කතා කරන්නට, හුවමාරු කර ගන්නට කොහේ දැ තිබුණි. පෙම්වතා සිය පෙම්වතිය දෙසට නැඹුරු වෙමින් ඇතේ කම්මල සිප ගත්තේ ය. ඇ සිය හිස පස්සට කර මුහුණ

ඉහළට එස වූයේ තවත් ආරාධනාවක් ස්වරූපයෙනි. පෙම්වතා එය පිලිගන්නාක් සේ ඇතේ මුඛ වෙත ළං වූයේ ය. මේ සියල්ල උයන්පල්ලා බලා සිටියේ ය. ඔහු සිටියේ පෙම්වතුන්ට නොපෙනෙන පරිදි ගසකට මුඛා වී ගෙන ය. වනා එදෙසට යා යුතු යැයි සිතා ඔහු සුපුරුදු ගමන ඇරඹී ය. පිටුපසින් "සර සර....." හඩක් ඇසුණේ පෙම්වන්හු පියවි ලොවට පැමිණියහ.

පිටුපස බලන් ම ඔවුන් දුටුවේ උයන්පල්ලා ව. ඔවුන් දෙදෙනා අතර එක්වීමට ඉඩ පරාසයක් නිර්මාණය වූයේය. උයන්පල්ලා කිසිත් නොදෙඩී ය. යන්නට හැරුණේ ය. ඔහුගේ මුහුණේ දිස් වූයේ අමුතු ම ස්වරූපයකි. ප්‍රේමවන්තයන් උනුත් මුහුණ බැලුවේ පිටිතයෙනි. වැසෙවී ගසේ එක් අත්තක කුඩා මල් පොහොට්ටුවක් නැති තිබුණේ කාටත් හොරා ය.

29 පිටෙක්

පැවති කේවල තරගයේ අවසන් වටයේදී ලකුණු 12 - 10 ක් ලෙස දිපිකා පරාජයට පත්වූ බැවිනි. එම තරගයේදී දෙදෙනාම වට දෙක බැගින් ජයගෙන තිබූ අතර අවසන් වටයේදී වරක් දිපිකා පෙරමුණ ගෙන ජයග්‍රහණය ආසන්නයේදී රැදී සිටියාය. එම ඉසව්වට අයත් දිපිකා රොබ්ටර්ග් හා ඉන්දියාවේ පවිලම් ගටක් අතර පැවති තරගයක් දිපිකාද ඉෂාරා මධුරංගි හා ඉන්දියාවේ නන්දිනා ආ අතර පැවති තරගයක් ඉෂාරාද ජය අත්කර ගෙන තිබූ බැවින් එකී අවසන් තරගයේ ජය දිපිකාට හිමි වී නම් ශ්‍රී ලංකාවට පළමුවන මේසපන්දු රන් පදක්කමට උරුමකම් කීමේ අවස්ථාව ලබා ගත හැකිවී තිබිණි. මෙම තරගාවලියෙන් පසු ඉන්දිය කණ්ඩායමේ කළමණාකරු කේ. බාවා මහතා ප්‍රධාන කළේ ශ්‍රී ලංකා පිලේ දිපිකා රොබ්ටර්ග්, ඉෂාරා මධුරංගි හා තිලිණ පියදාස යන ක්‍රීඩක ක්‍රීඩිකාවන් පිලිබඳ තමන් පුද්ගලයට පත්වූ බවය. කෙසේ වුවත් 1993 වසරේ ශ්‍රී ලංකා කාන්තා මේසපන්දු කණ්ඩායම පළමුවන රිදී පදක්කම දිනාගත් අවස්ථාවේ වටද

වැඩි දායකත්වයක් සපයා තිබුණේ දිපිකා රොබ්ටර්ග් විසිනි. දිපිකාගේ අතින් දස්කම් පිලිබඳ තමන්ට එතරම් මතකයක් නැති බව පවසා තිබූ මවුමා දාස් මෙවර තරගාවලිය මුලදීම ඇය තමන්ට අහියෝගයක් වන බව අනුන නිසා මුල සිටම ඇතේ දුර්වල තැන් අඩයනගය කරමින් තරග වැදුණු බව මවුමා දාස් සඳහන් කර තිබුණි. දකුණු ආසියානු ක්‍රීඩා උළෙලකට පළමු වරට මේසපන්දු ක්‍රීඩාව එක්ව ඇත්තේ 1989 වසරේ ඉස්ලාමාබාද් නගරයේ පැවති තරගාවලියේදී ය. එතැන් සිට මේ දක්වාම එම ක්‍රීඩා උළෙල ඉතිහාසයට ඉන්දිය ක්‍රීඩක ක්‍රීඩිකාවන් නැරඹුණු විට රන් පදක්කම් දිනන්නට වාසනාවන්ත වී ඇත්තේ නේපාලය හා පාකිස්තානය පමණි. පාකිස්තානය 1989 වසරේ රන් පදක්කම දෙකක්ද 1991 වසරේ එක් රන් පදක්කමක්ද දිනා ගත් අතර එතැන් සිට ඔවුන් අතින් අවම වශයෙන් රිදී පදක්කමක් හෝ දිනා ගැනීම වැරදි ගොස් නොතිබිණි. එසේ වුවද 10 වැනි දකුණු ආසියානු ක්‍රීඩා උළෙලේදී පළමුවරට ඔවුන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම ලෝකඩ පදක්කම් වලින් සැහීමට පත්වන්නට සිදුවිණි.

තැල්, පොල් සහ මුතු පැඩ

13 පිටෙක්
ස්වදේශීය රසකාමියෙකු සිංහල සුරපිහියන් මෙසේ විස්තර කර ඇත.

ඇතේ කෙස්කළඹ මොනර පිලක් සේ පිම්බී ඇත. එය හඳුල් දහයක් පුරා වැසුණු තල් කොලයක් සේ දිගය. ඇති බැම දේදුන්නක් සේ නැවී ඇත. ඇස්, කොටින් ගෙඩියක් සේ දිගට වන අතර සඳ හැකි මැදියම් රැයක් මෙන් කඵය. නාසය උකුසු හොටක් මෙන් කුඩාය. පිරුණු දෙනෙල් පඵළු කොරල් මෙන් හෝ නා ගසක ලා දළු මෙන් රතු පැහැතිය. කුඩා මෙන්ම එකිනෙකට යා වී පිහිටි දත් සමන් පිඵඵ පොහොට්ටු වැනිය. නැතහොත් බෙලි කටුවෙන් ගලවා ගත් මුතු මෙනි. ගෙල කෙසෙල් ගසක බොඩය මෙන් සහය, වටකුරය. පපු පොදෙස පුළුල්ය. පිරුණු පියයුරු නැඹිලි ගෙඩි මෙනි. දෑතින් මීට මොලවා ගත හැකි තරමට ඉග සිහින්ය. උකුළු රවුම් හැඩ ගනී. දෙපා සිහින්ය. යටි පතුල් පැහැය. සියොළඟ මුදුය. සිහිසුය. වටකුරය. ඇට හෝ මාංශ පේශීන් හෝ පිටට නොරා නැත. කැලේ නැති සම දිපිතිමත් දුඹුරු පැහැතිය.

සිංහලයන් නිරන්තරව පිපු සමාගමට ලොල් වී ඇස නොවන නමුදු, අතිශය සමාජශීලී ය. මපාදුප බිහිමෙහි දක්ෂයෝ ය.

මිහිසුන් වශයෙන් සිංහලයන් කරුණාවන්ත ය. ගරුසරු සහිතය. නොවැරදීම කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට විශේෂ සැලකීමක් දක්වයි. ඉහල පංතියේ අය අතර අහංකාර කමක් නැත. පහළ පංතියේ අය අතර අනුන්ගෙන් යැපීමක් හෝ ගැති කමක් නැත. කෙනෙක් සුහද ලෙස නිතරමානි වන විට අනෙක් තැනැත්තා ගොරුවානිතව එය ඉවසයි. ඔවුන් නිරන්තරව පිපු සමාගමට ලොල් වූ ඇස නොවන නමුදු, අතිශය සමාජශීලීය. මපාදුප බිහිමෙහි දක්ෂයෝය. පිරිමි කාන්තාවන් කෙරෙහි පමණ කැමැත්ම ආචාරශීලී නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම නිවැරදිත රටවල මිහිසුන් අතර ගැහැණුන් වෙත වඩාත් හෘදයාංගම හා නැඟීමබරව ආචාර සම්පන්න වීමක් දක්නට නොලැබේ.

මෙහි විශාල ගම් කීපයක් ඇත. සිංහලයින් කුඩා කණ්ඩායම් වශයෙන් එකරාගී වී සියළු කාමිකාර්මික වැඩ සාමූහිකව කරන බවක් පෙනී ගියද තම තමන්ගේ කුඩා ඉඩම් කැබැල්ලේ වෙන් වෙන්ව සෑදූ පැල්පත්වල පිටත් වෙයි. බොහෝ පලාත්වල මිහිසුන් ඔවුන්ගේ කුඹුරු ආසන්නයේ, සුළං කපොලවලින් බැහැර එළිමහනේ පැල්පත් තනා ගනිති. හේ දොරකඩම ඔවුන්ට උවමනා සියළු දේ - සහල්, ජිලිනෙදා

වැඩපලට අවශ්‍ය පිරිස්, ගව දෙනුන්ගේ සහ මී හරකුන්ගේ කිරි, පලතුරු, සහ තෙල් තිබේ. චීන් වර සංචාරක වෙළඳුන්ගෙන් බඩු තුඩම-රු කුමයට සැප පහසුව සැදුනා ලුණු රිකත්, දුම්කොල, කරවල, වැඩි දැමු ලේන්සුවක් වැනි යමක් ගනිති. කුඹුරුවල සියළු බර වැඩ කරන්නේ පිරිමින්ය. ගැහැණු, වල් නෙලීම, අස්-වනු කැපීම, කිරි දෙපීම, නුල් කැටීම, සහ ගෙදර දොර වැඩපල බලා කියා ගැනීම කරති. පොහොසතුන් වැඩි කාලයක් මිඩංගු කරන්නේ එකිනෙකා මුණ ගැසී ඇසල් වැසියන්ගේ තොරතුරු කතා බහ කිරීමටත්, කතා හෝ සංගීතයට සවන් දීමටත්, පෘතුගීසීන් විසින් ඔවුන්ට උගන්වන ලද කාඩ් ක්‍රීඩා වල යෙදීමටත්ය. ගැහැණුන් වඩාත් කැමති දාම ඇදීමටය.

ස්වදේශිකයෙකුගේ පැල්පතක ඇතුළේ දැක ගැනීමට වැඩි මහත් යමක් නැත. කවිවචයක් දෙකක්, කනප්පු සහ පැදුරු කීපයක්, පිතත් දෙක කුනක්, වටරි සහ කළුගෙඩි කිහිපයක්, ශ්‍රී වංගෙඩියක් සහ මෝල් ගහක් ආදී බඩු ස්වල්පයකි. මල්ලක කුරක්කන් සහ අනෙකුත් කුඩා ධාන්‍ය ආකෘතීන්ට ගන්නා ගල් සුගන්ධ ආඝරුම් ගලක් වැනි ගල් අත් වංගෙඩියකි. එමගින් ඇතුළත් කිරීමෙන් බඩු ලැයිස්තුට

සම්පූර්ණ වේ. එය,

වෘජන සඳහා පොල් ගිනියට කැබලි කර ගැනීමට ශ්‍රී බංකුවකට සවි කල යකඩයෙන් කල ඇති පිරිකි. ගිරු උදාවන් සමග අවිදි වන මවුහු රාත්‍රී 9ට පමණ ගිනි මැලයක් ජූල එළු පැදුරක නින්දට යති. දවල්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ආහාරය වන බතකින් හා වෘජනයකින් සප්පා-යම් වෙති. යමක් කමක් ඇති අය එයට බිත්තර, කුකුල් මස්, දඩ මස් වැනි දෙයක්ද එකතු කර ගනිති. නින්දට යාමට පැයකට පෙර ගන්නා රාත්‍රී ආහාරය කොහේ විට මුදවාපු කිරි සමග මොහවා හරි යමකි. ඔවුන් කිසි දිනක කේන්ද්‍ර කැබැල්ලක රස බලා නැත. බර් ද විනේමින ආකාරයකට සකස් කර ගිනෙල් යනුවෙන් හදුන්වති.

ගැහැණු ළමයි අතිවාර්යයෙන්ම ඉතා ලාබාල අප්‍රියදේශී වචන වෙති. වයස්ගත ගෘහ සේවිකාවන්ද විරලය.

සංචාරකයා දුටු නගර පිලිබඳ විස්තරයක් ලබන කලාපයෙන්

We are a happily married professional Sri Lankan couple who would dearly love to have children. We have been trying to conceive for a member of years and the doctors have advised us that the only way to make our dream come true is with the help of a compassionate and generous egg donor. If you are under the age of 35 who have completed your family and would consider helping us to make our dream a reality, please write to "Helping our Women" Sannasa, No.22, Lorne Sr. Lalor, Vic 3075 or email help1woman@yahoo.com.au. All travel and medical expenses will be reimbursed.

This advertisement has been approved by the Victorian Minister of Health, as required by s.40 of the Human Tissue Act 1982 (Vic) (October 2006)